

МОРФОФУНКЦІОНАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ РЕПАРАТИВНОЇ РЕГЕНЕРАЦІЇ ВЕЛИКОГОМІЛКОВОЇ КІСТКИ В УМОВАХ ГІПОКСІЇ ОРГАНІЗМУ

*Земледух І. М., студ. 2-го курсу
Науковий керівник – канд. мед.наук Будко Г. Ю.
СумДУ, медичний інститут, кафедра патоморфології*

Актуальність теми У людському організмі загальногіпоксичні зміни є дуже поширеними, вони можуть бути наслідком хронічних ішемічних уражень серцевої тканини, хронічних захворювань органів дихання та інші. Значна кількість людей похилого і середнього віку страждає на хвороби серця, відомі випадки гіпоксичного ушкодження і у молодому віці.

Мета і завдання дослідження Мета дослідження – вивчення морфологічних особливостей репаративної регенерації кісткової тканини в умовах хронічної гіпоксії.

Для досягнення поставленої мети були визначені наступні задачі:

1. Дослідити морфологічні закономірності стадійності репаративної регенерації великогомілкової кістки тварин контрольної серії.
2. Вивчити морфологічні особливості посттравматичного остеогенезу великогомілкової кістки щурів за умов дії хронічної гіпоксії.

Методи дослідження та їх обґрунтування Остеометрію проводили за допомогою штангельциркуля з точністю до 0,01 мм. Для гістологічного дослідження готували мікроскопічні зрізи. Загальний морфологічний аналіз проводили за допомогою комп'ютерних програм «Відео Тест 5,0» та «Відео Размер 5,0».

Результати і висновки В нашій експериментальній роботі ми з'ясували, що починаючи з 14-ї та 21-ї доби відбуваються: порушення циркуляції крові кістки за рахунок її перерозподілу в бік венозного застою; уповільнення темпів росту, що підтверджує проведений остеометричний аналіз результатів; зміни гістоморфометричного характеру в регенераті великогомілкової кістки за умов гіпоксії організму, які визначаються збільшенням обсягу гематоми і некротичних мас та зменшенням кількості новоутвореної кісткової тканини, що, у свою чергу, призводить до затримки загоєння пошкодження та збільшення термінів репаративної регенерації. Таким чином, на підставі вищеописаних даних контрольної та серії експерименту можна зробити наступний висновок. На фоні яскраво виражених загальногіпоксичних змін відмічається пригнічення механізмів живлення та метаболізму кісткової тканини за рахунок порушення судинної циркуляції крові і зменшення постачання кисню. У свою чергу, цей факт підтверджується порушенням структурної організації кісткової мозолі, деструктивними змінами регенерату, збільшенням строків загоєння перелому за рахунок утворення незрілої кісткової мозолі навіть на пізніх стадіях репаративного остеогенезу